

РЕШЕНИЕ

№ 1072

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора
Тафров, като разглежда дело номер **9105** по описа за **2013** година докладвано
от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез процесуален представител адв. Ш., срещу
решение от 30.07.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 7879/2012 г. по описа на СРС, НО,
114 състав. С обжалваното решение е изменено наказателно постановление № 0043 от
24.01.2012 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията
/КРС/, като наложената на [фирма] на основание чл. 336, ал.1 във вр. чл. 325, ал. 1 от
Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ имуществена санкция в размер на 60 000
лева е определена в размер на 30 000 лв.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона и за
явна несправедливост на наложената санкция. Твърди се, че за процесното нарушение
е изтекла абсолютната погасителна давност, предвидена в чл. 81, ал. 3 НК. Изложени
са доводи, че дружеството не е извършило нарушение по т.2.9.1 от Разрешението на Б.
и неправилно е приложена разпоредбата на чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. Иска се от съда
отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление.

Подадена е и касационна жалба от Комисията за регулиране на съобщенията, чрез
процесуален представител юрк. С., срещу решението от 30.07.2013 г., постановено по
н.а.х.д. № 7879/2012 г. по описа на СРС, НО, 114 състав.

В жалбата се поддържа, че липсват основания за определяне на по-нисък размер на
имуществената санкция от наложения с НП – нарушението не е с ниска степен на
обществена опасност, а дружеството многократно е извършвало идентични

нарушения.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационните жалби.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Подадените касационни жалби са процесуално допустими, като подадени в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежни страни.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е приел фактическа обстановка, която е безспорна между страните и се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства. Установено е, че на 12.01.2011 г. абонатът Ц. М. подал в магазин „Б.“ заявление за пренасяне за фиксиран телефонен номер[ЕИК], предоставен й по договор, сключен с Б. АД. На същата дата приемащият доставчик „Б.“ изпратил до даряващия доставчик Б. АД подаденото заявление. На 14.01.2011 г. Б. АД уведомило приемащия доставчик, че отказва преносимост на заявения номер, поради това, че „в заявлението няма час на подаването му и е сгрешено името на даряващия доставчик“ – код 0007. Последвало подаване на нови заявления от същия абонат от 12.04.2011 г. и от 10.05.2011 г. Установено е, че абонатът не е имал задължения към Б. АД. Преносът на телефонния номер бил извършен на 24.06.2011 г. При тази фактическа обстановка е изведено, че е осъществено описаното в АУАН и в НП административно нарушение на т. 2.9.1 от Разрешение № 1577/25.09.2009 г. и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството по чл. 336 във вр. чл. 325, ал. 1 от ЗЕС. СРС е приел, че наложеното наказание е несправедливо в определения максимален размер и е изменил НП, като е определи имуществена санкция в размер на 30 000 лв.

Решението на районния съд е постановено в нарушение на материалния закон. На първо място с НП е прието, че ответното дружество е нарушило изискванията на т.2.9.1.от Разрешение № 1577/25.09.2009 г., издадено от КРС на Б. АД. Този текст предвижда, че предприятието е длъжно да осигурява възможност на своите абонати да запазват географския номер при промяна доставчика на фиксирана телефонна услуга. Тази разпоредба от Разрешението повтаря дословно нормата на чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗЕС (в приложимата редакция), с която е предвидено задължение за предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги да осигуряват възможност на своите абонатите да запазят географския номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга. По делото не е спорно, че Б. АД осъществява такава преносимост и предоставя такава възможност на своите абонати. Индивидуалният отказ за преносимост на даден абонат не означава неизпълнение на общите изисквания за осигуряване възможност за преносимост по т. 2.9.1. от Разрешението, както погрешно е приел административно-наказващият орган и районният съд. Констатираното нарушение не може да се определи като неизпълнение на общото задължение за осигуряване на възможност за преносимост.

Неоснователният отказ за преносимост на конкретен номер на абонат съставлява нарушение на чл. 31, ал. 1 във вр. чл. 30, ал. 1 или ал. 2 от Функционалните

спецификации (в приложимата редакция). Неизпълнение на конкретни задължения на дружеството, предвидени във ФС, е предпоставка за ангажиране на отговорност по чл. 335 ЗЕС, който е относим и към фактическите установявания на наказващия орган. Административнонаказващият орган неправилно е приел, че нарушението следва да бъде санкционирано по чл. 336 във вр. чл. 325, ал.1 ЗЕС. Този текст е приложим единствено при нарушение на условията на разрешението, а в случая тази квалификация е изключена с оглед съответствието на признаците на твърдяното нарушение и съдържанието на уредените във ФС (в приложимата редакция) задължения - чл. 30, ал. 1 – ал. 3 и чл. 31.

Предвид гореизложеното, следва да се приеме, че в процесното НП е налице несъответствие както между установените факти и правната квалификация на твърдяното нарушение, така и между неговото описание и приложената санкционна норма. Така констатираните нарушения са съществени и обуславят отмяна на наказателното постановление. Като е потвърдил НП районният съд е постановил решение в нарушение на закона, което следва да бъде отменено.

Подадената от Комисията за регулиране на съобщенията жалба се явява неоснователна по гореизложените мотиви.

Воден от горното, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 30.07.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 7879/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 0043 от 24.01.2012 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.